

Αγαπητά

μου παιδιά,

Βρίσκεσθε στην ηλικία εκείνη η οποία θεωρείται ως η ωραιότερα περίοδος της ανθρωπίνης ζωής. Είναι όπως η άνοιξη που ροδίζει και μοσχοβολεί. Η φαντασία σας ζωηρή, πλάθει τα γλυκύτερα όνειρα για ένα ευτυχισμένο μέλλον. Ο συναισθηματικός σας κόσμος δονείται. Αλλά ακριβώς διότι συντελείται μιά τέτοια ζύμωσι μέσα στά βάθη του εσωτερικού σας κόσμου, η ηλικία σας, όπως παρατηρούν διάσημοι παιδαγωγοί και ψυχολόγοι, είναι η πιό κρίσιμη και επικίνδυνη ηλικία. Καλείσθε να πάρετε αποφάσεις, που θ' αφορούν σε όλο το μέλλον σας. Καλείσθε να εκλέξετε ένα από τα δύο· ή την οδό της αρετής, ή την οδό της κακίας. Εάν πάντως πάρετε την απόφασι ν' ακολουθήσετε την οδό της αρετής, πρέπει να έχετε υπ' όψη σας ότι αυτή δεν είναι κατηφορική, αλλά ανηφορική. Είναι ένας Γολγοθάς. **Η ζωή δεν είναι απόλαυσι.**

Είναι εύκολο να βαδίση κανείς την οδό της αρετής; Είναι εύκολο, σύμφωνα με το ωραίο σύνθημα της κατασκηνώσεώς σας «ξερρίζωμα και φύτευμα», να ξερριζώσετε το κακό και να φυτέψετε το καλό; Πολλά παραδείγματα παλαιότερα και νεώτερα αποδεικνύουν, πόσο αληθινό είναι αυτό που τονίζει ο απόστολος Πάυλος· «*Ο θέλω καλόν ου ποιώ, ο δε ου θέλω κακόν τούτο πράσσω*» (πρβλ. Ρωμ. 7,15). Δηλαδή· Εκείνο που μισώ και αποστρέφομαι, αυτό κάνω, ελκόμενος από τα

θέλητρα του κακού και νικώμενος από τα πάθη, που βόσκουν μέσα στην ανθρώπινη καρδιά. Τό κακό δυστυχώς έχει ρίζες βαθιές, και όσο περνούν τα χρόνια τόσο και οι ρίζες ξαπλώνονται βαθύτερα, και είναι δύσκολο το ξερρίζωμα, για να μην πούμε ακατόρθωτο. Κλαίνε και αναστενάζουν πολλοί, διότι, ενώ παίρνουν αποφάσεις να ξερριζώσουν το α΄ ή το β΄ ελάττωμα, ξαφνικά αυτό εμφανίζεται με φοβερή ορμή και τους νικά, και ο άνθρωπος απελπίζεται στον αγώνα του και αναφωνεί όπως ο εκπροσωπών όλη την αμαρτωλή ανθρωπότητα Παύλος· «*Ταλαίπωρος εγώ άνθρωπος, τίς με ρύσεται εκ του σώματος του θανάτου τούτου;*» (Ρωμ. 7,24). Ορθώς παρατηρεί αρχαίος διδάσκαλος της Εκκλησίας, ο άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος που θαυμάζεται για το βάθος των ψυχολογικών παρατηρήσεών του· **Εάν ο άνθρωπος μπορούσε μόνος του, με τις ατομικές του προσπάθειες, να ξερριζώσει το κακό ή να φυτεύσει το καλό, δεν θα υπήρχε η ανάγκη να έλθει ο Χριστός στον κόσμο.** Μόνο με την άνωθεν βοήθεια του Χριστού, δια της χάριτος που απέρρευσε από τη σταυρική του θυσία, ο άνθρωπος νικάει το κακό και πράττει το καλό.

Αγαπητά μας κορίτσια! Ζήτε -γιατί να σάς το αποκρύψουμε;- ζήτε σ΄ έναν αιώνα απιστίας και διαφθοράς. Τό κακό με μύριες μορφές θριαμβεύει ως λερναία ύδρα και παρασύρει πλήθος νεανικές ψυχές στην καταστροφή. Αλλά μην απελπίζεσθε! Εάν πιστέψετε ειλικρινά στον Κύριο ημών Ιησού Χριστό, τότε θα αισθανθήτε τη θεϊκή του δύναμι να σάς βοηθή, θα αναδειχθήτε νικήτριες, και θα γίνετε άξιες ν΄ ακούσετε την θριαμβευτική προσφώνησι του ευαγγελιστού Ιωάννου προς την νεότητα· Νεανίσκοι, «**νενικήκατε τον πονηρόν**» (Α΄ Ιωάν. 2,13).

Μητροπολίτου Φλωρίνης π. Αυγουστίνου Καντιώτου

Κείμενο ενθυμίου στή λήξι της σειράς λυκείου του έτους 1990

Πηγές: augoustinos-kantiotis.gr - armenisths.blogspot.gr - xristianos.gr